

- 1 و الیهو باز گفت:
- 2 «برای من اندکی صبر کن تا تو را اعلام نمایم، زیرا از برای خدا هنوز سخنی باقی است.
- 3 عِلْم خود را از دور خواهم آورد و به خالق خویش، عدالت را توصیف خواهم نمود.
- 4 چونکه حقیقت کلام من دروغ نیست، و آنکه در عِلْم کامل است نزد تو حاضر است.
- 5 اینک خدا قدیر است و کسی را اهانت نمی‌کند و در قوَّت عقل قادر است.
- 6 شریر را زنده نگاه نمی‌دارد و داد مسکینان را می‌دهد.
- 7 چشمان خود را از عادلان برنمی‌گرداند، بلکه ایشان را با پادشاهان بر کرسی تا به ابد می‌نشاند، پس سرافراشته می‌شوند.
- 8 اما هرگاه به زنجیرها بسته شوند، و به بندهای مصیبت گرفتار گردند.
- 9 آنگاه اعمال ایشان را به ایشان می‌نمایاند و تقصیرهای ایشان را از اینکه تکبّر نموده‌اند،
- 10 و گوشهای ایشان را برای تأدیب باز می‌کند، و امر می‌فرماید تا از گناه بازگشت نمایند.
- 11 پس اگر بشنوند و او را عبادت نمایند، ایام خویش را در سعادت بسر خواهند برد، و سالهای خود را در شادمانی.
- 12 و اما اگر نشنوند از تیغ خواهند افتاد، و بدون معرفت، جان را خواهند سپرد.
- 13 اما آنانی که در دل، فاجرند غضب را ذخیره می‌نمایند، و چون ایشان را می‌بندد استغاثه نمی‌نمایند.
- 14 ایشان در عنفوان جوانی می‌میرند و حیات ایشان با فاسقان (تلف می‌شود).
- 15 مصیبت کشان را به مصیبت ایشان نجات می‌بخشد و گوش ایشان را در تنگی باز می‌کند.
- 16 «پس تو را نیز از دهان مصیبت بیرون می‌آورد، در مکان وسیع که در آن تنگی نمی‌بود و زاد سفره تو از فرهی مملو می‌شد.
- 17 و تو از داوری شریر پر هستی، لیکن داوری و انصاف با هم مُلتصِفند.
- 18 باحذر باش مبدا خشم تو را به تعدّی ببرد، و زیادتی کفّاره تو را منحرف سازد.
- 19 آیا او دولت تو را به حساب خواهد آورد؟ نی، نه طلا و نه تمامی قوای توانگری را.
- 20 برای شب آرزومند مباش، که اُمّت‌ها را از جای ایشان می‌برد.
- 21 با حذر باش که به گناه مایل نشوی، زیرا که تو آن را بر مصیبت ترجیح داده‌ای.

- 22 اینك خدا در قوّت خود متعال می‌باشد. کیست که مثل او تعلیم بدهد؟
- 23 کیست که طریق او را به او تفویض کرده باشد؟ و کیست که بگوید تو بی‌انصافی نموده‌ای ؟
- 24 به یاد داشته باش که اعمال او را تکبیر گویی که درباره آنها مردمان می‌سرایند.
- 25 جمیع آدمیان به آنها می‌نگرند. مردمان آنها را از دور مشاهده می‌نمایند.
- 26 اینك خدا متعال است و او را نمی‌شناسیم، و شماره سالهای او را تفحص نتوان کرد.
- 27 زیرا که قطره‌های آب را جذب می‌کند و آنها باران را از بخارات آن می‌چکاند.
- 28 که ابرها آن را به شدّت می‌ریزد و بر انسان به فراوانی می‌تراود.
- 29 آیا کیست که بفهمد ابرها چگونه پهن می‌شوند، یا رعدهای خیمه او را بدانند؟
- 30 اینك نور خود را بر آن می‌گستراند و عمق‌های دریا را می‌پوشاند.
- 31 زیرا که به واسطه آنها قوم‌ها را داوری می‌کند، و رزق را به فراوانی می‌بخشد.
- 32 دستهای خود را با برق می‌پوشاند، و آن را بر هدف مأمور می‌سازد.
- 33 رعدش از او خبر می‌دهد و مواشی از برآمدن او اطلاع می‌دهند.